

hac passione superatur. Suntq; multi docentes ea quæ non  
oportet turpis lucri gratia qui totas domos subuertunt &  
putant quæstum esse pietatem. Quodq; plærumq; accidit  
ut habeamus pugnas legis non ad desideriū ueritatis: sed ob  
iactantiam gloriæ dum apud audiētes docti uolumus æsti-  
mari. Festino igitur gradu pergamus ad magistros & eorū  
teramus limina & præcepta uirtutū ac mysteria scriptura-  
rum uincula potemus æterna.

Cap. octauū de solitudine.

**R** Eucra ut simpliciter motū mentis meæ fatear cōsi-  
derans ppositū tuū & ardorem quo sæculo renūci-  
astis. Differētias in locis arbitror. Si urbibus & fre-  
quentia urbiū derelicta in agello habites & christū in solitu-  
dine quæras: & ores solus in monte cū Iesu sanctorūq; loco-  
rum tantū uicinitatibus perfruaris id est ut & urbe careas:  
& ppositum monachi nō amittas. Loquor nō de episcopis  
nō de presbyteris: nō de clericis: quoq; alia causa est: & alia  
monachi. Clerici oues pascūt ego pascor: sed de monacho  
loquor qui premium possessionū suarū ad pedes apostolorū  
posuit dōcēs pecuniā eſſe calcandā ut humiliter & secreto  
uietitās semper contemnat quod semel cōtempserit. Nam  
summæ stulticiæ est renūciare sæculo: dimittere patriā: ur-  
bes deserere/monachū profiteri / & inter maiores populos  
publice uiuere. Quia igit̄ frater me interrogas per quā uiam  
uicdere debeas: reuelata tecū facie loquar. Si officium uis  
exercere presbyteri: si episcopatus te uel opus uel onus for-  
te delectat uiue in urbibus & castellis & aliorū salutē lucrū  
fac animæ tuæ: sin autē cupis eſſe quod diceris monachus:  
quid facis in urbibus quæ utiq; non sunt solorū habitacula:  
sed multorū. Habet unūquodq; propositū principes suos.

Romani duces imitantur. Fabricios. Regulos. Scipiones.  
Philosophi proponāt sibi Pitagoram. Socratem. Platonē.  
Aristotilem. Poete æmulen̄ Homerum. Virgiliū. Menan-  
drum. Terentiū. Historici. Thucydidē. Salustiū. Herodo-  
um. Liuiū. Oratores. Lysiam. Crathos. Demostenen. Tul-  
lium. Et ut ad nostra ueniamus Episcopi & presbyteri habe-  
ant ad exemplū apostolos & apostolicos uiros: quoꝝ ho-  
norem possidētes habere mercātur & meritū. Nos aut̄ ha-  
bemus ppositi nostri principes Paulum. Antoniū. Julianū  
**Hilarionē**: Machariū. Et ut ad scripturarū auctoritatē re-  
deā noster princeps Helias/noster princeps Heliseus. No-  
stri duces filii prophetarū qui habitabant in agris & solitu-  
dine: & faciebāt sibi tabernacula prope fluēta iordanis. De  
his sunt & illi filii rethab: qui uinū & siceram nō bibebat &  
morabant in tentoriis qui dei per Hieremiā uoce laudātur:  
& promittiſ eis q̄ nō deficiat de stirpe eoꝝ uir stans coram  
domino. Interpretare igitur uocabulū monachi hoc est no-  
men tuū: quid facis in turba qui solus es nō tibi eadem causa  
quaꝝ cæteris est quodq; nemo ppheta in patria sua honorē  
habet. Nam ubi honor nō est: ibi contēptus: ubi contēptus  
est: ibi frequēter iniuria: ubi iniuria ibi indignatio: ubi indi-  
gnatio ibi quies nulla: ubi quies nō est: ibi mens sæpe a pro-  
posito deducitur: ubi aut̄ per inquietudinē aliquid aufertur  
ex studio minus fit: eo quod tollitur: & ubi minus est: perfe-  
ctum nō potest dici. Ex hac supputatione illa summa nasci-  
tur. Monachū perfectū in patria sua esse non posse. Perfe-  
ctum aut̄ esse nolle derelinquere est: ubi autē ego nūc sum  
nō solū quid agatur in patria: sed an patria persistat ignoror:  
immo nec mihi conceditur unus angulus heremī: quotidie  
exposcor fidem quasi sine fide renatus sim.

Cap. nonū de laudibus & utilitate heremī.

Vid igit̄ agis tu frater in sāculo qui maior es mūdo.  
q  
Paupertatē times: beatos pauperes christus appellat labore terrēs: sed nemo athleta sine sudoribus coronabit̄. De cibo cogitas: sed uera fides famem nō timet. Sup nudā me tuis humū exosa ieuniis mēbra collidere: sed dominus tecū iacet squalidi capit is horret inculta cæsaries sed caput tuū christus est. Infinita heremī uaſtitas terret: sed tu paradisum mēte deambula: quotiēs illuc mēte consenseris toties in heremo nō eris. O desertum christi floribus uernās. O solitudo in qua illi nascūtur lapides: de quibus in apocalipſi. Cuiitas magni regis extruitur. O heremus familiaris deo gaudēs & caetera. ad quæ etiā illud apostoli. Nō sunt cōdigne passiones huius téporis ad futurā gloriā quæ reuelabit̄ in nobis. Cur enī timido animo christianus es. Filius hominis nō habet ubi caput suum reclinet: tu amplas porticus & ingentia tector̄ spacia metiris. Hæreditatē spe Etās sāculi cohæres christi eſe nō poteris: nudos amat heremus. Corpus assuetū tunicæ lorice onus non fert. Caput opertū lintheo galeā recusat: mollē ocio manū durus exasperat capulus. Sed cur inqt̄ pergis ad heremū: uidelicet ut te nō audiā: nō uideā: ut tuo furore nō moucar: ut tua bella nō patiar: ne me capiat oculus meretricis: ne forma pulcherima ad illicitos ducat amplexns. Respōdebis hoc nō est pugnare sed fugere: sta in acie aduersariis armat⁹ obſiſte ut postq̄ uiceris coroneris. Fateor imbecillitatē meā nolo spe pugnare uictorie ne perdā aliquādo uictoriā: si fugito aut uincendum mihi est aut cadendū. Quid aut̄ necesse est certa dimittere & incerta ſectari: aut ſcuto aut pedib⁹ mors uitāda est. Tu qui pugnas & ſuperari potes & uincere: ego